

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Colecția Istoria mentalităților

Lector: Nicoleta Arsenie

Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu

Coperta: Florin Afloarei

Editura IDEEA EUROPEANĂ

O.P. 22, C.P. 113, București, 014780

Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618

Comenzi carte prin poștă:

Tel.: 021-2125692

E-mail: office@ideeaeuropeana.ro

www.ideeaeuropeana.ro

© Editura Ideea Europeană

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZEANA, CORNELIU

Trezirea Dragonului / Corneliu Zeana. - București : Ideea

Europeană, 2019

ISBN 978-606-594-680-4

821.135.1

CORNELIU ZEANA

Trezirea Dragonului

XI JINPING, UN CONDUCĂTOR PUTERNIC AL UNUI POPOR UNIT

Motto: Nimeni nu poate dicta Chinei ce trebuie să facă sau să nu facă

(Xi Jinping, 18 decembrie 2018)

Xi Jinping este cel mai periculos dușman al democrației

(George Soros)

Gena culturii tradiționale chineze este profund implantată în mentalitatea chineză modernă

(Xi Jinping)

Voi ridica spada contra corupției. Vor fi tigri în cuști și fluturași în plase

(Xi Jinping)

Rădăcinile genetice și istoria personală forjează personalitatea, puternică și dură în cazul lui Xi.

S-a născut în 15 iunie 1953 la Beijing în familia unui înalt demnitar al partidului. În vremea lui Mao Zedong, tatăl devine proscris, deținut politic, iar familia este ostracizată. Se pare că sora sa s-a sinucis sau a fost ucisă de gărzile roșii, în fața cărora mama sa a fost supusă unei degradări umilitoare, silită să-și renege soțul.

Astfel de lucruri s-au petrecut și la noi, în România, în perioada marii terori comuniste, sub dictatura regimului impus de sovietici.

Crescut fără tată, frustrat de bucuriile copilăriei, Xi dobândește o seriozitate timpurie. Gărzile maoiste îi etichetează și le strigă în față: familie de criminali, de dușmani ai revoluției. Chiar și lui Xi i se spune: te putem executa de o sută de ori. El răspunde: nu e nici o diferență între a fi ucis de o sută de ore sau o singură dată. În 1968, Mao Zedong a trimis milioane de adolescenți și tineri de la oraș la țară, ca să se deprindă cu viața aspră. Xi Jinping va fi unul dintre aceștia. Haosul Revoluției Culturale devora pe atunci Beijingul. Ajunge în satul Liangjiahe, localitate fără transport mecanizat și, desigur, neelectrificată. Aici se deprinde cu muncile grele din agricultura nemecanizată. Mai târziu, va declara: „Rămân veșnic un fiu al acestui pământ galben. Liangjiahe m-a format. Când am sosit, la cincisprezece ani, eram anxios și confuz. Când am ieșit, la douăzeci și doi, eram puternic. Munca formează adevărata personalitate”. Viața, spune Xi, este ca o cămașă cu butoni. Primii sunt importanți, pentru că toți ceilalți îi urmează, încheiați corect sau nu. Xi locuia într-un fel de peșteră tencuită în care avea un pat rudimentar și o noptieră cu cărți pe care le devora la lampa cu kerosen. Era un cititor vorace. Privește viața cu seriozitate, respinge distracțiile facile ale celorlalți tineri. Studiază, mai târziu, ingineria chimică, fiind muncitor-țaran-soldat și student la Universitatea Tsinghua, unde se arată meritoriu. Când ajunge la vârsta de 25 de ani se bucură de reabilitarea tatălui său. Marea furie a Revoluției Culturale trecuse. Caracterul său rezervat și distant justifică în parte eșecul primei sale căsătorii. Cea de a doua soție, de mai târziu, marea doamnă a Chinei de azi, este o cântăreață

de muzică populară celebră, dar la fel de ardentă în dragostea sa pentru China ca și soțul său. Numele fetei lor, Mingze, înseamnă „te poți baza pe mine cu încredere”. Xi începe să se afirme în cadrul carierei politice. Este cooptat într-o delegație chineză pentru studiul agriculturii avansate, astfel încât, în 1985, ajunge în SUA, localitatea Muscatine, din statul Iowa, unde este găzduit de o familie americană. Eleanor Dvorchak îi oferă camera fiului său. Xi este sobru, reținut, modest, studios. Nimic nu prevestea cariera de mai târziu, astfel că doamna Dvorchak n-ar fi crezut în ruptul capului că el va ajunge președinte în vreo țară. Surpriza ei a fost și mai mare când, după ani, cu prilejul unei călătorii oficiale în SUA, Xi i-a făcut o vizită de recunoștință.

Studiază filosofia și susține o meritorie Teză de Doctorat. Perseverent, urcă treaptă cu treaptă scara ierarhiei de partid și de stat. În 1971 intră în rândurile Uniunii Tineretului Comunist Chinez, iar în 1974 devine membru al Partidului Comunist Chinez, după un destul de lung șir de respingeri, dovadă a exigenței la primirea de noi membri. Partidul Comunist Chinez nu a fost și nu este o organizație de masă cum devinise Partidul Comunist la noi, cu circa patru milioane de membri momiți de considerabilele avantaje de care se bucurau și pervertiți moral pe această cale.

Sărind peste o serie de etape, precizăm că Xi Jinping a lucrat ca secretar de partid și ca guvernator în patru importante provincii: Shaanxi, Hebei, Fujian și Zhejiang, iar la Shanghai a fost secretar de partid. Membru supleant în cadrul celui de al XV-lea CC al PCC, apoi membru plin al următorului Comitet Central (XVI). În 2007, devine unul dintre cei 9 membri ai Comitetului Politic Executiv al Partidului Comunist Chinez. La 15 martie 2008, cu ocazia Congresului Național Popular (al XI-lea)

Respect pentru oameni și cărți

este ales vicepreședinte al Republicii Populare Chineze. Este ales și Rector al Școlii Centrale de Partid, institutul ideologic al partidului.

Ca vicepreședinte al Chinei demonstrează o energie remarcabilă. Întreprinde turnee în multiple state de pe diverse continente: Asia, țările arabe, America Latină (Mexic, Venezuela, Columbia, Brazilia, Jamaica), Europa unde, în 2009, vizitează Germania, Belgia, Bulgaria, Ungaria și România. Nu putem trece cu vederea că primirea sa în România ar fi putut să deranjeze sensibilitățile rafinatei diplomații chineze.

Devine președintele Republicii Populare Chineze în 2012, cu ocazia celui de al XVII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

La 14 martie 2013, la cel de al XII-lea Congres Național Popular este confirmat președinte al Republicii Populare Chineze cu doar un vot împotriva și două abțineri. Se arată respectuos față de predecesorii săi, Hu Jintao și Deng Xiaoping, părintele reformelor economice. După alegerea sa din 2012 călătorește în afara Beijingului, imprimând un stil de remarcabilă modestie. Ia masa împreună cu anturajul la bufetul hotelului, circulă cu autobuzul oficial împreună cu colegii, fără a restricționa traficul. La câteva ore după alegerea sa ca președinte inițiază o lungă convorbire telefonică cu Barack Obama, președintele Statelor Unite. Energic, în primele săptămâni după alegere, călătorește în Rusia, are lungi discuții cu Vladimir Putin, care se dovedește o gazdă ce știe să întrețină o atmosferă caldă, ba chiar îi gătește clătite. Urmează deplasări în Africa de Sud, Tanzania și Congo. Inițiază importante reforme economice și, începând cu 2016, trece de la regula unui singur copil pe familie la doi copii. Bun cunoscător al filosofiei în general și al celei chineze în special, în cuvântările

sale citează amplu din Han Fei (280-233 î.Hr.), un mare filosof postconfucianist, descendent al unei familii aristocrate din statul Han (perioada Statelor Combatante), care a scris și tratate despre domnia legii și despre buna guvernare, exercitând o puternică influență asupra primului împărat Qin, unificatorul Chinei. Nici o comparație între nivelul cunoștințelor filosofice ale lui Xi și cel al guvernanților noștri de astăzi. Cel puțin din cuvântările lui Liviu Nicolae Dragnea sau ale premierului Vasilica-Viorica Dăncilă nu transpare o înclinație către filosofie sau ceva despre Eminescu, coloana vertebrală a culturii române.

Xi Jinping se conturează tot mai mult ca liberal în economie și conservator în politică. Conduce o țară cu cinci mii de ani de istorie neîntreruptă și cu o populație de un miliard și jumătate de oameni. Cu certitudine, este cel mai puternic președinte al Chinei după Mao Zedong (1949-1976). Portretul lui Mao, având dimensiuni gigantice, tronează în Piața Tiananmen din centrul Beijingului, iar Xi Jinping, cu toate persecuțiile pe care le-a suferit familia sa în timpul Revoluției Culturale și a politicii dusă de Mao, în urma căreia, prin marea foamete indusă, au murit câteva milioane de chinezi, nu i-a întunecat imaginea. Mai mult, Xi Jinping a făcut o vizită la mausoleul unde este conservat corpul președintelui Mao și al cărui chip poate fi văzut prin cristalul capacului sicriului, cu trupul acoperit de drapelul Chinei comuniste. Ajuns în fața lui Mao, Xi s-a înclinat de trei ori, în semn de adânc omagiu. Pentru noi, cei impregnați prea puțin de doctrina iertării creștine și care, pe de altă parte, arătăm o toleranță împinsă până la absurdul firii unei națiuni, nu este prea ușor de înțeles acest gest. Ar putea Ion Iliescu să aprindă o lumânare pentru Nicolae

Ceașescu, pe care l-a ucis cu atâta cruzime dimpreună cu Brucan și ceilalți?

Într-un discurs amplu, de o oră și jumătate, rostit la sărbătorirea a 40 de ani de reforme, Xi a arătat că succesele economice justifică din plin corectitudinea drumului ales de China. Într-un discurs de peste trei ore rostit la deschiderea celui de al XIX-lea Congres Național al Partidului Comunist Chinez, Xi introduce sintagma: China va înflori într-o nouă eră a socialismului cu caractere chineze, iar viitorul este unul în care China va juca un rol central. Caracterele chinezești redau mai sintetic această idee. Subliniem faptul că din tot acest amplu discurs a lipsit cuvântul comunism! La următorul congres, Xi Jinping a fost reales. Mai mult, s-a modificat sistemul constituțional potrivit căruia numărul de mandate se limita la două. De-acum, numărul mandatelor este nelimitat. Mai mult în glumă, președintele Donald Trump a spus că ar trebui să ne gândim și noi la asta. În glumă, desigur, în SUA, un ales al poporului poate fi președinte doar până la încheierea a două mandate, dacă este reales, sau până la asasinat, dar această nouă prevedere îi sporește enorm puterile președintelui Chinei, care conduce statul, Partidul Comunist, dar și forțele armate ale țării, cuvântul său putând declanșa imediat un război printr-o simplă apăsare pe buton.

Xi cere în mod expres REVITALIZAREA CULTURII CHINEZE. În discursurile sale mai recente, conștient de o anumită tensiune (crescândă) între țara sa și Statele Unite, el atacă ideologia construită de globaliști, cu agenda globalistă, care a eradicat cultura locală în moduri extrem de brutale în fiecare țară în care a fost implementată. Am reprodus destul de exact, sperăm, cuvintele și poziția președintelui Chinei. Nici un ecou

în România, unde ofensiva antinațională este în plină desfășurare.

Din discursurile recente se întrevide atenuarea sau chiar încetarea campaniei de persecutare contra Falun Gong, declanșată de Jiang Zemin în 1999.

Deosebit de semnificativ este faptul că Xi a introdus jurământul pe constituție la investirea în funcție a membrilor guvernului și demnitarilor, eliminându-se sintagma loialității nemărginite față de Partidul Comunist. Partidul Comunist nu mai este menționat! Acest jurământ a fost decis în 2015, la Congresul Popular Chinez, și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016. Din jurământ, cuvintele loial față de partid au fost înlocuite cu loial față de patrie și față de popor... „Să muncesc cu devotament pentru construirea unei societăți prospere, democratice, civilizate și armonioase.” (Armonia este fundamentală în conceptul filosofic tradițional al Chinei și al sufletului poporului chinez. Să nu uităm Templul Armoniei Cerești, atunci când vizităm Beijingul.)

Să nu se creadă că ascensiunea lui Xi a fost netedă și lipsită de opoziție. Nu convine multora din afară. Din interior, așa-numita bandă din Shanghai, respectiv grupul de putere al fostului președinte chinez Jiang Zemin, care a practicat politici corupte și a organizat reprimarea dură a mișcării spirituale Falun Gong.

Idealul lui Xi Jinping este să reînvie măreția Chinei, iar poporul îi este alături, manifestând o unitate căreia nu-i aflăm în prezent un corespondent în altă parte a lumii.

REVELAȚIA CHINEZĂ. PRIME IMPRESII

Au trecut doar câteva luni de la întoarcerea din Republica Populară Chineză a unei delegații de cinci scriitori români care s-au întâlnit cu reprezentanți ai scriitorilor chinezi, spre cunoaștere reciprocă, tema centrală fiind protecția drepturilor de autor, problemă care constituie o preocupare centrală a CopyRo. Din delegația noastră au făcut parte scriitorii Horia Bădescu, Ioan Pop, Gheorghe Schwartz, Lucian Vasiliu și subsemnatul.

Din avalanșa de impresii deosebit de puternice și adesea surprinzătoare, selectez, pentru moment, doar câteva. De la bun început vreau să precizez că multe din informațiile pe care le primim pe diverse canale despre China nu sunt adevărate decât în parte, această țară zisă comunistă fiind adesea prezentată într-o lumină mai puțin favorabilă, poate și din cauza faptului că toți cei care am trecut prin comunismul impus de URSS primim cu suspiciune și chiar cu oroare această etichetă. Văzută la fața locului, China nu corespunde ideii noastre de comunism, a depășit de mult perioada revoluției culturale, economia nu este sufocată de chingile comu-

nismului pe care l-am cunoscut noi, un regim profund criminal, desigur, dimpotrivă, la ei sunt încurajate inițiativele, iar dezvoltarea economică este impetuoasă. Au trecut și ei prin perioada de tristă amintire a colectivizării agriculturii, când penuria de alimente a fost resimțită destul de dur (raționalizare, cartele), ca și la noi, întrucât sistemul comunist a adus, la vremea respectivă, un dezastru. Anii '50 au rămas mult în urmă, țărănilor li s-a dat libertatea să cultive pământul și foarte curând hărnicia proverbială a poporului chinez a rezolvat criza alimentară, astfel încât, în prezent, abundența de produse alimentare este copleșitoare. Chinezii își iubesc pământul țării lor, iar înstrăinarea acestuia este de neconceput aici. Agricultură este însă doar un sector.

Nivelul de trai a crescut în manieră exponențială: în anii '50 cu trei salarii îți cumpărai o bicicletă, astăzi chinezii își cumpără apartamente spațioase, iar mașina proprie nu mai este o raritate. Care a fost principiul acestei dezvoltări spectaculare? Punând boii înaintea carului, China a pus accentual pe încurajarea pe toate căile a economiei, creșterea veniturilor populației fiind o consecință firească, dar ulterioară. În nici un caz nu ar fi acceptat creșteri salariale nemotivate și nesustținute economic, și nici venituri nerușinate pentru cei aflați în pozițiile de conducere de orice tip, cum ar fi diverse funcții în stat, inclusiv parlamentarii și nu numai. O trăsătură psihologică fundamentală a poporului chinez este cumpătarea, confucianismul lăsându-și o amprentă extrem de puternică asupra mentalității acestui mare neam. O altă trăsătură pregnantă este patriotismul chinezilor, dragostea lor de țară, care merge până la acceptarea, la nevoie, a unor sacrificii și chiar jertfă supremă, dar care se manifestă și în cele mai mici amănunte. Nu am văzut nici cea mai mică evidență de vandalism, totul

este păstrat și ocrotit cu grijă maximă. Distrugerea băncilor din lungul peroanelor Gării de Nord din București, de pildă, spargerea geamurilor vagoanelor de tren, spargerea becurilor, a lămpilor și chiar distrugerea stâlpilor de iluminat public sunt aspecte frecvente la noi, nereprimabile, dar pe care un chinez nu și le poate imagina. Respectul pentru bunul altuia și mai cu seamă pentru bunul public, acestea fiind expresia unei munci materializate, atinge cele mai înalte cote, munca fiind o virtute pe care chinezii o prețuiesc în mod deosebit.

Deoarece am pomenit de calea ferată, iată câteva aspecte. China a realizat recent o amplă rețea de trenuri de mare viteză, cu multe mii de kilometri care leagă principalele orașe. De la Beijing la Jinan, distanța de 600 de km am parcurs-o într-o oră și trei sferturi. Chiar în aceste zile, de la viteza de 310 km/h urmează să treacă la 330 km/h. Trenul concurează cu succes avionul, iar vagoanele de dormit au devenit inutile. La noi, distanța București-Arad sau Cluj Napoca este străbătută în circa 11-12 ore, ceea ce în China este considerat de tot hazul. Trenurile, aerodinamice, sunt extrem de silențioase, curate și perfect întreținute. Suntem serviți cu o mică gustare și, la alegere, o băutură. Am preferat lapte de cocos. Alții, ceai sau sucuri. Atenție, nu circulam la clasa întâi! În ciuda vitezei, privirea bate departe deoarece linia ferată este construită la înălțime, pe stâlpi, pentru a se putea utiliza terenul agricol aflat sub calea ferată, mai cu seamă la câmpie. Vagoanele nu au scări, opririle în stații durează 1-2 minute, peronul se află exact la înălțimea corespunzătoare ușii vagonului, geamantanele cu roțile trec direct din vagon pe peron, alinierea acestora fiind perfectă. Calea ferată este un mijloc de transport rapid, economic și ecologic. Este greu să înțeleg de ce nu invităm China să construiască astfel de căi